

РЕШЕНИЕ

№ 4095

гр. София, 09.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 25.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4107** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40 от Закон за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. „О. Б.“, представлявано от Ю И, подадена чрез адв. Т срещу отказ изх. № ДОИ-6/28.04.2010 г. по заявление за обществена информация вх. № ДОИ-6/29.03.2010 г., постановен от Главния С. на Държавната К. за Е. и В. Р.. Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен, тъй като не е съобразен с материалния закон и с целта на ЗДОИ. Конкретно сочи, че административния орган не е следвало да изисква съгласие на „ВИК“ О., Г. Р., тъй като самото дружество е задължен субект за предоставяне на информация по чл. 31, ал.5 от ЗДОИ. Административния орган е следвало да направи преценка за надделяващ О. интерес, което той не е сторил, не е осигурил частичен достъп до информацията по силата на чл. 31, ал.4 от ЗДОИ.

Ответникът по делото – Главния С. на държавната К. за Е. и В. Р., в депозирано по делото писмено становище от 07.10.2010 г., оспорва основателността на жалбата и моли съдът да я отхвърли.

Заинтересованата страна „Водоснабдяване и канализация“ О., Г. Р., намира жалбата за неоснователна по съображения подробно изложени в депозирано по делото писмено становище от 04.10.2010 г.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заповед № 3-ОХ-4 от 01.03.2010 г. на Председателя на ДКЕВР, правомощията по

разглеждане и вземане на решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация от ДКЕВР са делегирани на Е С – Г. С. на ДКЕВР.

Със заявление вх. № ДОИ-6/29.03.2010 г., адресирано до Председателя на ДКЕВР, жалбоподателят е поискал на основание Закона за достъп до обществена информация да му бъде предоставено копие на хартиен и електронен носител от: одобрения от ДКЕВР и действащ към момента бизнес план на търговско дружество ВиК Р., съгл. чл. 10-11 от ЗРВКУ.

По повод на направеното искане главния С. на ДКЕВР е поискал от управителя на „Водоснабдяване и канализация” О., Г. Р. да изрази съгласие или несъгласие за предоставяне на исканата информация - писмо с изх. № ДОИ-6 от 06.04.2010 г. С писмо вх. № ДОИ-6/28.04.2010 г. дружеството е заявило, че не дава съгласие исканата информация да бъде предоставяна.

На 28.04.2010г. е постановено решение, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № ДОИ-6/29.03.2010 г.. Отказът е мотивиран с обстоятелството, че е налице изричен отказ на трето лице да даде съгласие за предоставяне на исканата информация.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу отказа за предоставяне на достъп до обществена информация е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, поради което същата е допустима. Разгледана по същество същата е основателна, но на различни от посочените в нея съображения.

Държавната К. за Е. и В. Р. безспорно е задължен субект за предоставяне на обществена информация по чл. 3, ал. 1 от Закона за достъп до обществената информация. Всеки има право на достъп до обществена информация при ограниченията на закона. Част от тези ограничения са свързани с формата и съдържанието на заявлението за достъп. От текста на заявлението е видно, че то не е съобразено с изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ - по същество липсва описание на исканата информация. Единственото, което е несъмнено, че тази информация касае бизнес плана на търговско дружество "Водоснабдяване и канализация" О., Р.. Съдът намира, че в конкретния случай, посочването на документи, чиито копия на хартиен и електронен носител се искат, не изчерпва задължението на заявителя по закон да опише търсената информация. Посочените документи са материални носители на различна информация, част от която би могла да бъде обществена и достъпът до нея да е открит. Този извод обаче не може да се направи без да се посочи каква информация всъщност се търси, т. е. да се посочи какво сведение или знание за някого или нещо се изисква. От заявлението и цялата административна преписка не става изобщо ясно каква информация се търси, респ. не може да се прецени доколко тази информация е обществена, налице ли е евентуално надделяващ О. интерес и всички други законови предпоставки за предоставянето и.

Този порок на заявлението е следвало да бъде констатиран от административният орган. Разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ предвижда, че когато не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата информация. По преписката няма данни това задължение да е било изпълнено. А. 2 допълва, че ако заявителят не уточни предмета на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението се оставя без разглеждане, а не се отказва достъп до исканата обществена

информация.

По тези съображения съдът приема, че обжалваният отказ е постановен при съществено нарушение на процесуалните правила, което налага същият да бъде отменен. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната на административния орган, който следва да изпълни задължението си по чл. 29, ал.1 от ЗДОИ и едва при евентуалното поправяне на констатираната нередовност от страна на заявителя, следва да преценява дали са налице предпоставки за предоставяне на достъп до исканата информация или за отказ на такъв. В тази връзка, съдът намира за уместно да посочи и следното: Ограничение за предоставяне достъп до обществена информация се съдържа и в разпоредбата на чл. 17 и чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ - когато търсената информация представлява търговска тайна или засяга трето лице. След като третото лице не дава съгласие за това, преценката дали да бъде предоставен достъп до поисканата информация следва да е през призмата на условията, поставени в чл. 31, ал. 4 и ал. 5 ЗДОИ, а именно възможен ли е достъп по начин и в обем, които да не разкриват информацията, която се отнася до третото лице, както и налице ли е надделяващ О. интерес като административният орган следва да изложи съображения в тази насока при новото произнасяне.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК и чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ, Административен съд – С. - Г., II отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на главния С. на Държавната К. по Е. и В. Р. изх. № ДОИ-6/28.04.2010 г. с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № ДОИ-6/29.03.2010 г.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган за произнасяне съобразно указанията в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: